

pæl med afdøde i en sammenhængende periode på mindst 2 år, når den fælles bopæl alene er ophørt på grund af institutionsanbringelse, herunder anbringelse i en ældrebolig.

Efter arveloven arver afdødes ægtefælle en trediedel af afdødes ejendele, når afdøde har efterladt sig livsarvinger. Efterlader afdøde sig ikke livsarvinger, arver ægtefællen alene. Halvdelen af den arvelod, som tilkommer arveladerens livsarvinger og ægtefælle, er tvangsarv. Betingelsen om, at afdøde i et testamente skal have tillagt personen en arvelod af mindst samme størrelse som den tvangsarv, der ifølge arveloven ville være tilkommet en ægtefælle, indebærer således, at personen skal være tillagt mindst en sjettedel af afdødes ejendele, hvis afdøde efterlader sig livsarvinger, og mindst halvdelen af afdødes ejendele, hvis afdøde ikke efterlader sig livsarvinger.

Det er hensigten, at kriterierne for, om afdøde kunne have indgået ægteskab eller registreret partnerskab med personen skal følge reglerne i ægteskabsloven og lov om registreret partnerskab. Det vil bl.a. sige, at der ikke foreligger slægtsskab i lige ret op- og nedstigende linie mellem parterne, og at parterne ikke er søskende, samt at tidligere ægteskab eller registreret partnerskab ikke længere består. Da formålet med betingelsen om, at parterne skal kunne have indgået ægteskab eller registreret partnerskab, bl.a. er at sikre, at en kollektiv pensionsordning ikke skal aflevere mere end én ægtefælle- eller samleverpension, ses der ikke på, om den ene eller begge parter hensidder i uskiftet bo med livsarvinger.

Det er hensigten, at kriterierne for, om der foreligger fælles bopæl, skal følge kriterierne for, om der foreligger fælles bopæl i relation til boafgiftslovens § 1, stk. 2, litra d. Det vil sige, at fælles bopæl i de fleste tilfælde skal kunne dokumenteres ved folkeregisterattester. I særlige tilfælde kan dokumentationen tilvejebringes ved mindst 2 uvildige personers erklæringer om forholdet, når erklæringerne underbygges af omstændighederne i øvrigt.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger skal skattemyndighederne og pensionsinstitutterne ikke foretage nogen vurdering af samlivsforholdets nærmere natur. Det kræves således ikke, at der er tale om et egentligt samlivsforhold.

Lovforslaget angiver alene en yderste grænse for, hvilken persongruppe det skattemæssigt kan accepteres, at man inddrager under definitionen på samlevende. Det overlades således til forsikringselskaberne og pensionskasserne og deres kunder at afgøre, om pension til samlevere skal indgå i de vilkår, der tilbydes,

og i så fald om der skal stilles yderligere krav til samlivsforholdet.

Af redaktionelle hensyn foreslås, at den nye bestemmelse om samleverpension indsættes som litra d i paragraffen, og at bestemmelsen om børnepension, der nu er litra d, bliver litra e. Forslaget indeholder tillige nogle redaktionelle ændringer af bestemmelserne i pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra c og e (tidligere litra d). For det første fastlægges betegnelserne »ægtefælle- og samleverpension« og »børnepension« som dækkende ydelserne efter henholdsvis litra c og litra e. For det andet præciseres det, at børnepension som hidtil kan tillægges afdødes stedbørn, selv om begrebet »børn« i arveretlig forstand ikke omfatter stedbørn.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvens af forslaget under nr. 1.

Til nr. 3, 11 og 13

Forslagene angår forsikringer med garanterede ydelser, supplerende engangsydelser fra pensionskasser, kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed (kapitalpension) og rateforsikring og rateopsparing i pensionsøjemed (ratepension). Disse typer af pensionsordninger er karakteriseret ved, at der kan indsættes en begunstiget til visse ydelser efter den primære persons død.

Efter de gældende regler kan begunstigelsen enten ske ved indsættelse af en eller flere personer, der falder ind under en personkreds, der er angivet i pensionsbeskatningsloven, eller ved indsættelse af »nærmeste pårørende«. Dette begreb er defineret i de parallelle bestemmelser i forsikringsaftalelovens § 105, stk. 5, henholdsvis § 5, stk. 5, i lov nr. 293 af 24. april 1996 om visse civile retlige forhold m.v. ved pensionsopsparing i pengeinstitutter. Disse lovbestemmelser berøres ikke af nærværende lovforslag.

Den personkreds, der kan gøres til genstand for individuelle indsættelser, består efter gældende regler af pensionsopparerens ægtefælle, fraskilte ægtefælle, og livsarvinger, stedbørn og stedbørns livsarvinger.

Det foreslås at føje samlevere til den nævnte personkreds, dog således at der kun kan indsættes én samlever. Samlevere defineres her som personer, der har fælles bopæl med pensionsoppareren ved indsættelsen. Der stilles krav om, at indsættelsen - modsat indsættelse af ægtefælle, fraskilt ægtefælle og børn - skal ske med navns nævnelse.

Lovforslaget angiver den yderste grænse for, hvilken persongruppe det skattemæssigt kan accepteres,